

Katarina Stojkov Slijepčević

Završila Zemunsku gimnaziju. Diplomirala na Filološkom fakultetu u Beogradu, odsek za engleski jezik i književnost. Završila Gradsku baletsku školu u klasi profesorke Smiljane Mandukić i Jelice Golubović. Usavršavala se u oblasti savremene igre – tehniku Marte Grejem učila u SAD i Velikoj Britaniji kod čuvenih pedagoga: Džejn Dadli, Noemi Lapsezon, Robert Koen, Antoni Van Last, Džulijet Fišer i drugi. Džez igru je usavršavala kod Met Metoksa i Borisa Radaka. Sa ostalim tehnikama savremene igre upoznala se u igračkim centrima u Londonu, Parizu i Monpeljeu.

Bila je dugogodišnji solo igrač u modernoj baletskoj trupi Smiljane Mandukić. Prvi je profesor savremenog baleta u Baletskoj školi „Lujo Davičo“ u Beogradu. U Baletskoj školi, u kojoj je radila kao pedagog i koreograf 35 godina, osnovala je Odsek za savremenu igru. Oformila je nekoliko trupa savremene igre iz koje su potekli izuzetno uspešni igrači i koreografi: Zoran Marković, Leo Mujić, Isidora Stanišić, Dalija Aćin, Bojana Mladenović, Danica Arapović, Anđelija Todorović, Miloš Isailović, Milica Pisić, Ana Ignjatović i drugi. Autor je brojnih igračkih minijatura, najčešće izvedenih na televiziji u okviru koncerta Baletske škole „Lujo Davičo“. Na prvom

Gran pri dens festivalu u Nimu u Francuskoj sa video densom „Krici“, predstavljala je bivšu Jugoslaviju i ušla u krug najboljih. Koreografisala je i osmišljavala celovečernje predstave: Izgubljeni raj (Atelje 212), Karneval ludosti (Bitef teatar), Kolo oko kaktusa (Bitef teatar), Soneti (KPGT), Igralište duša (Narodno pozorište i Bitef teatar), Mali princ (Bitef teatar), Talasi (Bitef teatar)...
Prevela je dve knjige iz oblasti igre: Umetnost stvaranja igre, Doris Hamfri i Balet i moderna igra, Suzan Au.

BITEF DANCE COMPANY

Bitef Dance kompanija je prva profesionalna trupa savremene igre u Srbiji vezana za jednu instituciju kulture. Kompanija je osnovana 2009. godine pri Bitef teataru u Beogradu, i za pet godina postojanja realizovano je čak šesnaest plesnih produkcija, i preko sedamdeset gostovanja u zemlji i regionu. Među njima su gostovanja u Mariboru, Ljubljani, Zagrebu, Sarajevu, Škoplju, Pulji, Štokholmu, na Dubrovačkim ljetnim igrama, Riječkim ljetnim noćima, MASZK festivalu u Segedinu, Budva Grad Teatru, Infant festivalu u Novom Sadu i drugim.

Za Bitef dens kompaniju plesne komade kreirali su Gaj Vajcman, Roni Haver, Jasmin Vardimon, Isidora Stanišić, Dalija Aćin, Edvard Klug, Masha Kolar, Leo Mujić, Zoran Marković, Dunja Jocić, Matjaž Farič, Snježana Abramović i Branko Potočan.

Žrtve iluzija prva su saradnja Bitef dens kompanije i koreografkinje Katarine Stojkov Slijepčević, a ovom predstavom Katarina će obeležiti četrdeset godina koreografskog i pedagoškog rada.
Čestitam!

Jelena Kajgo, umetnička direktorka
Bitef dens kompanije

Република Србија
Министарство културе и информисања

Bitef
TEATAR

BITEF DANCE COMPANY ŽRTVE ILUZIJA

Autor: Katarina Stojkov Slijepčević

Produkcija: Ministarstvo kulture i informisanja i Bitef teatar
Premijera: 30. novembar 2014, Bitef teatar

ŽRTVE ILUZIJA

**Po motivima novele *Uspenje i sunovrat Icara Gubelkijana*
Borislava Pekića**

Autor: Katarina Stojkov Slijepčević

Muzika: Aleksandra Djokić

Scena i kostimi: Katarina Stojkov Slijepčević

Izrada kostima: Vittoria Faso

Video rad: Branko Slijepčević

Igrači Bitez dens kompanije: Ricardo Campos Freire,
Ana Ignjatović Zagorac, Nataša Gvozdenović, Vladimir Čubrilo

Baletski pedagog: Isidora Stanišić

Dizajn i fotografija: Vladimir Sretenović

Producentkinja: Jovana Janjić, **Šef tehnike:** Ljubomir Radivojević

Majstor tona: Miroljub Vladić i Nikola Marjanović,

Majstor svetla: Dragan Djurković i Milan Neić, I

scipijentkinja: Maja Jovanović, **Dekorateri:** Goran Gavrančić,

Aleksandar Marinković i Vladimir Milošević, Gardaroberka: Marta Narančić

Sam mit o Ikarusu je paradigma. Mit može da posluži kao instruktivni metod za unapređivanje znanja o sebi i sopstvenom unutrašnjem rastu.

Svoj umetnički dar Ikar je hteo da upotrebi da bi fascinirao druge i da kao Ikarus ima nadmoć da postane Bog. Hteo je da prevaziđe sve, pa i sebe samog. Potcenjivanje ljudskih fizičkih ograničenja ga dovodi do kraha. Ikarovo uvežbavanje skoka da bi se vinuo u visine do samog Boga nije bilo u cilju pružanja zadovoljstva gledaocima već pokazivanja sebe. Iracionalna želja da prevaziđe umetnička dostignuća njegovih roditelja vodi ga u propast. Nespremno telo prevazilazi svoje fizičke granice i izneverava sujetnog, punog taštine, mladog umetnika. Životna tragedija ovog mladog umetnika asocira na nezaboravnog igračkog genija Vaclava Nižinskog, žrtvu kako unutrašnjih tako i spoljnih okolnosti. Oni jesu "Božji klovnovi".

Svoju životnu priču Ikar ispoveda negovateljici koja posle udesa brine o njemu.

Ovaj sadržaj je bio za one koji polažu na činjenice. Međutim, ova priča je metafora puna simbola, poklonjenje umetnosti sazdane od estetike, emocija i likovnosti, koja ne izostavlja racio jer kako bi se inače stvorila takva sinergija. Kod autora postoji određena koncepcija koja se u toku stvaranja, u direktnom kontaktu sa igračima koji nisu samo objekti za realizaciju dela, već kreativni umetnici, menja prema trenutnoj inspiraciji koju stvara taj kontakt. Pekićeva sjajna novela je poslužila kao podsticajna ideja da bi se stvorilo jedno novo igračko delo, jer pisac ima reč, a koreograf pokret.

